

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce je teorie fikcionalismu, a to především ve vztahu k morálce a právu. Autor nejprve čtenáře seznamuje s tradičními přístupy k normativním výroky - kognitivismem a nonkognitivismem. Poté na poli morálky ukazuje, v čem mohou být tyto pozice deficientní. Argumentuje, že tato slabost je zapříčiněna nedostatečnou analýzou morálky, totiž nereflektováním její dvojí povahy. Autor dovozuje, že pokud budeme tuto povahu morálky brát vážně, dospějeme k teorii fikcionalismu. Samotný fikcionalismus je následně představen jako svébytná filozofická pozice, která však není historicky zcela bezprecedentní. Nejsilnější ozvuky fikcionalismu tato studie spatřuje právě v morálce a morálnímu fikcionalismu je pak věnována celá čtvrtá kapitola. Zde je fikcionalismus specifikován jako tzv. nonkognitivní faktualismus. Za použití moderních děl autor vykládá, v čem tkví přednosti morálního fikcionalismu. V závěrečné kapitole se dozvídáme, že každá vážně míněná právní filozofie vysvětluje závaznost práva pomocí nějaké fikce a že vzhledem k společným rysům morálky a práva, je tuto skutečnost možné interpretovat tak, že i v právní filozofii je přítomen fikcionalismus.